

SOCIAAL-ECONOMISCHE EN NEDERLANDSCHE VOLKSPARTIJ

De **Sociaal-Economische en Nederlandsche Volkspartij** heeft slechts eenmaal deelgenomen aan verkiezingen voor de Tweede Kamer: in 1929 behaalde de partij in de kieskringen Amsterdam, Haarlem, Leiden en Rotterdam 940 stemmen (0.03%). De partij was ontstaan uit een fusie tussen de Sociaal-Economische Partij en de Nederlandsche Volkspartij. De eerstgenoemde partij had in 1927 zonder veel succes deelgenomen aan verkiezingen voor de gemeenteraad in Amsterdam en voor de Provinciale Staten van Noord-Holland. Van de Nederlandsche Volkspartij zijn geen eerdere activiteiten bekend.

Ideoloog van de partij was Gijsbert Groenewegen. Groenewegen was propagandist van de Internationale Orde van Associisten in Nederland, een obscure orde die streefde naar een 'nieuwe internationale oriëntatie', waarin de wereld op autoritaire wijze zou worden geregeerd door op corporatieve basis gevormde raden. Voor een dergelijke nieuwe oriëntatie was het volgens het associïsme noodzakelijk dat de internationale volksgemeenschap zich allereerst bewust werd van haar eenheid.

In *De Volkswil*, het orgaan van de Sociaal-Economische en Nederlandsche Volkspartij, werd de nadruk gelegd op het opheffen van kunstmatige verdeeldheid in de Nederlandse politiek. De tegenstelling in de politiek was, volgens de partij, die tussen soevereinen, dat wil zeggen zij die eenheid wensten, en de dissidenten, zij die verdeeldheid propageerden. Tot de soevereinen behoorden volgens de partij de meeste christelijk-historischen, de katholieke democraten, de liberalen en de vrijzinnig-democraten. De ARP, de RKSP en de SDAP waren daarentegen de 'dissidente partijen'. De Sociaal-Economische en Nederlandsche Volkspartij wilde de soevereine krachten bundelen om zo de overheid tot een eensgezind orgaan van het gehele volk te maken.

In een vrij uitgebreide campagne, met advertenties in alle grote dagbladen, sloeg de partij een uitermate populistische toon aan. In een advertentie heette het bijvoorbeeld: 'De eenigste weg om te komen tot gezondere politieke toestanden is: stellingnemen tegen de beroepspolitici, tegen ontoelaatbare overheidsbemoeiingen, tegen overheidsconcurrentie, tegen meer dan een overheidsbetrekking, tegen te groote salarissen en te groote pensioenen.'

Na de weinig succesvolle verkiezingscampagne van 1933 verdween de Sociaal-Economische en Nederlandsche Volkspartij uit het zicht. Groenewegen stapte over naar de **Nederlandsche Volkspartij voor Hoofd- en Handarbeiders** van C. Merkelbag. Met deze partij was de Sociaal-Economische en Nederlandsche Volkspartij in 1929 reeds een lijstverbinding aangegaan. Van de overige kandidaten van de Sociaal-Economische en Nederlandsche Volkspartij zijn na 1933 geen activiteiten bekend.